

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms LXXIX. Deus uenerunt Gentes in hæreditat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Non secus ac terram cui fundamenta locarit,
 Extremo finem non habitura die.
 Et sibi dilectum Dauidem elegit, & ipsum
 Ex ouium caulis ad sua sacra tulit.
 A fœtis uterosq; ferentibus abstulit illum,
 Pasceret ut populum dux Iacobe tuum.
 Sicut & acceptum non falso pectore paut,
 Et uera duxit cum ratione gregem.

P S A L M V S LXXIX.

Deus uenerunt Gentes in hæreditat.

A R G V M E N T V M.

Est idem argumentum cum Psalm. 74.
 Videt futuram uastitatem templi & populi
 per Chaldæos, & orat pro auxilio.

Excidium spectans urbi temploq; futurum.

His Dominum precibus flectere nisus erat.
 Nos quoq; lucifugos uerbi flectemus in hostes
 Hæc, quo nulla queunt tela ferire magis.

Psalmus Asaph.

Summe Deum, cui sancta suos Ecclesia cultus
 Debet, & acceptas quas tibi seruat, opes.

Querimonia
 de uastitate po-
 puli per Assy-
 dæos facta.

In tua uenerunt externæ munera Gentes,

Templa profanantes nominis alta tui.

Gens fera pacifera turbatrix nata quieti,

In tua sacrilego milite iura ruit.

Diruit excisas deiectis mœnibus urbes,

Structa prius, cumuli diruta saxa iacent.

Calli

Celiuagas uolucres proiecta cadauera pascunt,
 Corpora quæ sanctis fida fuere tuis.
 Dentibus omnigenum laniantur membra ferarum,
 Quæ fuerant populi pars quota uiua tui.
 Innocuo uacuas implerunt sanguine fossas,
 Quasita sunt urbis mœnia sancta tuæ.
 Sicut aqua fuso fluxerunt sanguine riui,
 Putris adhuc multa cæde madescit humus.
 Fœda per ingentes iacuerunt funere campos,
 Exanimis nemo, qui sepeliret, erat,
 Finitimæ rident Gentes mala nostra, nec ullo
 Tempore non læti uulnera nostra uident.
 Vicinis ignominie sumus undiq; nostris,
 Et leuibus facti fabula digna iocis.
 Heu pater afflictæ spes unica & ultima plebis,*
 An tua sperandum non habet ira modum?
 Quam nos ista diu premet indignatio? quamq;
 Ardens ista tui flamma furoris erit?
 Quin potius Gentes alias atq; impia puni
 Pectora, quæ nomen non didicere tuum.
 Hinc auerte tuos aliena in regna furores,
 Quæ tua non aliqua numina uoce uocant.
 Nam populo possessa tuo bona cuncta uorârunt,
 Et desolatas diripuere domos.
 Nero go ne noceat nobis, quia plurima fontes*
 Nos uitia arguerint, & malefacta premunt.
 Quæ tu dum reputas, nolis meminisse priorum,
 Sed cito fer miseris, nos miseratus opem.
 Festinam fer opem miseris, quia prorsus inanes,
 Auxiliq; inopes indiga turba sumus.

M 3

Eia

*
 Precatio in
 qua obserua q̄
 modo miseri-
 cordiã apprehendat, & pe-
 tat propter no-
 men Dei libe-
 rationem, Asp-
 git autem affe-
 ctus: Nos fu-
 mus tuus popu-
 lus, illi Gentes
 sunt &c.

*
 Remitte pecca-
 ta, atq; hic di-
 sce quia calamĩ-
 tates plerunq;
 sunt pœnæ pec-
 catorum, simul
 pro remissione
 peccatorum o-
 rādum esse, cū
 pro liberatio-
 ne oramus.

Eia ades, auxilioq; iuua, quos nulla salutis
Te sine spes reficit, nec ratio ulla leuat.

Non propter Respice nos per eam, uariae quæ nescia sortis,
merita aut dig- Nominis est uerè gloria summa tui.
nitatem nostrâ

sed propter no- Supplicibus placare tuis, audiq; benignus.
men tuâ, quia Quas tibi sollicito fundimus ore preces.

es misericors. Cur aliquis nobis dicat de gente profana,
Amplificat Quis Deus est horum? siq; sit ullus, ubi est?

precaationem. Bismphemant Eia age, summe pater, reprobas ulciscere Gentes,
Blasphemant te Gentes, si nos non uindictam uideant lumina nostra tuam.

cas. Effuso de plebe tua pro sanguine pœnas
Exige, supplicium uindice sume manu.

Hostibus ut fiat tua nota potentia nostris,
Et discant istam pertimuisse manum.

Victorum genitus audi, lacrimasq; uideto,
Et fer in aspectus illa uenire tuos.

Reliquias miseræ religatas eripe morti,
Robore quo tecum cuncta creata trabis.

Néue impune ferant tot dicta opprobria, in ipsos.
Ter quater hostiles illa refunde sinus.

Vt tibi, non nobis sese exprobrasse maligni,
Sed sibi lugubri conditione, sciant.

At nos & populus tuus, & tibi debita soli,
Per tua grex ouium, pascua sparsa sumus.

Gratiar. actio Nos tua magne pater præconia magna canemus,
Mobile dum fixo sidere tempus erit.

PSALMVS LXXX.

Qui regis Israël intende, qui.

Argue